

Fruen i Det hvide Hus er død — og huset er skænket til Dragør

Ingen går det hvide hus på Badstuevælen i Dragør ligegyldigt forbi. Det syner ved sin fornemme rejsning, sin velholdthed, sit kongelige våben over indgangen, — som et palæ mellem lutter borgerhuse. Engang var det embedsbolig for byens kgl. lods-kommandør og fra 1912 blev det overtaget af marineministeriet til brug for chefen for Dragørfortet.

Siden 1914 har kommandørboligen i Dragør — eller »det lille palæ« som det ofte benævnes af imponerede fremmede — været i fru boghandler Schou's besiddelse, og det er uomtvisteligt, at den usædvanlig energiske og målbevidste lille frue i det store hus i højere grad end nogen tidligere beboer af kommandørboligen har sat sit præg på denne byens markante bygning.

— — —

Således indledte forfatteren Harry Kaae sin samtale-kronik med fru Julie Schou, født Buchwald, i serien »Huse og mennesker« (Amager Bladet, nov. 1960) og denne såre ram-mende karakteristik siger faktisk alt om huset og dets ejerinde.

Dragørs nye ejendom

Omkring årsskiftet døde fru Schou og selv om rygtet længe har villet vide det, er det først nu helt officielt bekræftet, at hendes største og kære-ste eje — huset på hjørnet af Konge-vejen og Badstuevælen, hvor Dragør Boghandel har til huse — var blevet skænket til Dragør.

Ingen husejer i Dragør har plejet sit hus med større nidkærhed og vogtet dets sarte, silkehvide, oliemalede facader med samme vagtsomhed som fru Schou. Selv højt til alders kunne man se fruén klatre til vejrs på en stige med en malerbøtte i hånden for at lappe på en lille skade, og ve den, der uforvarende kom til at stille en cykel op ad muren, når hun så det.

Det er imidlertid ikke blot udadtil, at huset virker fornemt, men som det ofte er tilfældet i Dragør, gemmer der sig bag huset en helt enestående gårdhave i sydlandsk stil med mosaiklagte fliser.

Hjemmet, siges at have været huset værdigt. Det var fyldt med sjældne fine mahognigmøbler og prydstande, der som slægtarv pegede bagud til henfarne officers- og godsejer-cirkler.

Hvem skal nu bo i huset?

Rullegardinerne har været trukket for i stuevinduerne ud mod Konge-vejen siden nytår, og før det store indbo er fordelt til de mennesker

fru Schou havde betænkt med små sedler på hver ting, vil der vel nok gå et stykke tid.

Men en dag vil spørgsmålet melde sig: Hvem skal nu bo i »Kommandørboligen«? eller »Hvad skal den bruges til?«

Vi retter spørgsmålet til Dragørs borgmester, Holger Jensen, der ikke alene som borgmester står som den ansvarlige modtager af denne store og sjældne gave, men også rent privat, som ægteparret Holger Jensen, stod fru Schou mere nær end alle andre.

»Det skal såmænd ingen hemmelighed være, at fru Schou på et vist tidspunkt, da hendes eneste søn og arving døde, tilbød min kone og mig huset som arv. Det sagde vi nu bestemt nej tak til og jeg foreslog hende dengang at oprette et fond for ungdommen, men det var nu en ide, der lå fjernt for fruén. Ungdommen var jo i hendes øjne, dem der tegnede og øvede hærværk mod hendes hus.

Så forær det til Dragør, sagde jeg og sådan skete det. I bestemmelserne står der, at jeg skal være formand for en bestyrelse, der skal afgøre husets videre drift, men der står ikke, at den øvrige bestyrelse absolut skal være folk fra kommunalbestyrelsen. Huset skal beholde sit udseende og der skal være beboelse og de forretninger, der er der nu. Der skal også opsættes en mindeplade på væggen, men — ellers ved jeg endnu ikke, hvad der skal ske.

»Hvis nu Dragørs borgmester ikke havde sit eget hus, ville det så ikke være den helt rigtige borgmesterbolig?«

»Joh — men det har han altså.«

ON 1/66

ek.